

ELŐFIZETÉSI AR :
 egész évre 160 korona.
 fél évre 80 korona.
 negyed évre 40 korona.

Egyes szám ára :
3 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL :
 ARANY JÁNOS-UTCA 48.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal

Visszaemlékezés !

Vajjon fogunk-e még oda együtt menni,
 Kis piros pillangós virágot szedni,
 A messzi nagy határba?

Vajjon visszajön-e még a szép emlék,
 Valóra vál-e még a halk szenderegés,
 A tavaszi ég alatt?

Ha most visszagondolok az elmultra,
 Mintha szememre csodás álmom borulna,
 Mely vezet, visz a multba.

Álmodok. Látom puha kis kezedet,
 Mint régen tarka virágot szedeget.
 S csokorba köti össze.

Hallom vidáman csendülő dalodat,
 A hozzám simuló pajkos hangokat,
 Susogó nádas mellett.

S ülünk egymás mellett a tópart előtt,
 Nézzük merengve a tova szálló felhőt,
 Vajjon meddig visz utjok?

Majd fejed vállamra lassan ráhajtod,
 Beszélsz, suttogsz elfojtott néma hangon,
 Nagyon, nagyon szeretlek.

S most a szerelmes szellő elaltatott,
 Lelkembe a fájdalom elhalgatott,
 Halkan álmodik a táj.

Vajjon fogunk még oda együtt menni,
 Kis piros pillangós virágot szedni,
 A messzi nagy határba?

Szabó Zoltán.

Téltől—télig.

Hólepeit háztetők, csilingelő szárok...
Zuzmarázó télen születnek az álmok:
Vigkacagás zsuron, fényes bál estén,
Régi, édes álmok ábránddá szövődven.
— Künt fehér a tájék.

Tavaszi napsugár, verőfény, kikelés...
Ugy-e boldogságom, hogy maga is szeret?
Mondja, hogy enyém lesz örökre a szíve.
Boldog leszek mellettem egy egész életre.
— Künt fakad az élet.

Csendes, nyári esték, lengedező szellő,
Tavaszi szerelem tüzes és perzselő:
Nem hagylok el soha, tied az életem.
Ölelő karodban az üdvöt keresem.
— Künt tikkad az élet.

Csendes, hervadó ősz, hulló falevelek,
Könnyes lányka előtt szerelmes levelek,
Sok régi emlékek, elhervadt virágok.
Most sirat, most temet letűnt boldogságot.
— Künt az ősz is temet.

IKARUSZ.

Festőnél.

— Ezt a képet nagyon olcsón adom.

— Csakhogy nekem valami nagy politikus portréje kéne.

— Pardon, uram, ilyen nagyképeket nem tartok.

Felreértette.

Egy előkelő ékszerüzletbe belépett egy lengyel zsidó. Valami kisebb tárgyat akart vásárolni. Két finom hölgy ugyanakkor a briliáns fülbevalók között válogatott s érthető volt, hogy a főnök nagyon kellemetlennek találta a gyanús illatú tincses férfit. Hogy a hölgyek figyelmét elterelje, átszaladt a kereskedő a szomszéd virágárusboltba és néhány pillanat múlva udvariasan két szál szegfűt ajánlott föl finom vevőinek. A lengyel zsidó indignálódva fordult a kereskedőhöz:

— Hogyhog? Az egész öröm én tőlem származik és éppen nekem nem ad virágot?!

Szivettépő tépelődések.

Vajjon hány kisgazda ment az idén tönkre?

Vajjon a szegény embernek, mikor lesz már szállóje lágy kenyere?

Vajjon Kardos Albert azért kap teljes nyugdíjat az államtól, hogy 48,000 korona fizetésért igazgató legyen a zsidó gimnáziumban.

Vajjon, ha Debrecenben van zsidó gimnázium, Palesztinában csinálnak-e a magyar zsidók magyar gimnáziumot?

Vajjon Sándor Pált diszpolgárrá választja-e a városi közgyűlés, mert kijárta a zsidó gimnáziumot?

Vajjon Fülöp Hermann a románoknak való kukorica szállításért 10 évi fogházra elítélt terménykereskedő belátja-e most már, hogy nem lehet a jogos magyar érdekekkel kukoricázni?

Kész cipő és csizma kapható

Valamint erős munkás cipők.

Bárhon

hirdetett olcsó áraknál is olcsóbban szerezheti be cipő szükségletét méret után, ha lemegy

Fábián Zestvérek

cipő- és csizma készítő műhelyében, Rákóczi-utca 71. szám alá.

Már most felhívjuk a gazdálkodó közönség figyelmét őszi és téli csizma szükségletét mielőtt beszerezné, forduljon bizalommal hozzánk, hol olcsón és jót vásárolhat.

Vidéki megrendelések

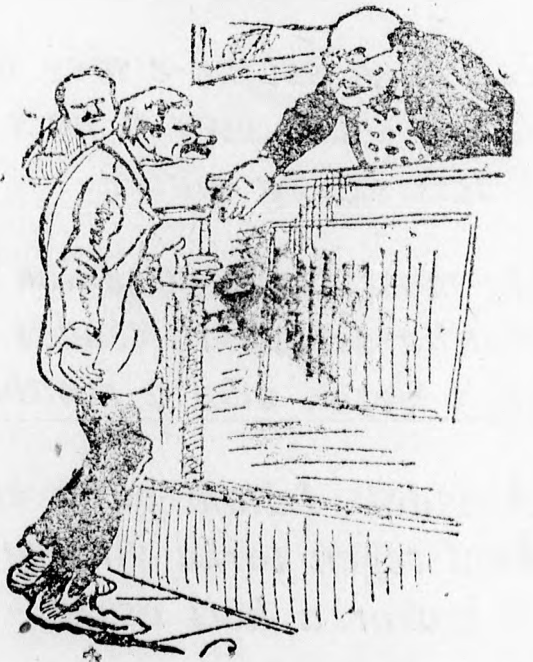
azonnal készülnek.

Zsembés Lőrincné kofaasszony oktatásai.

— Nizze már lelkem az a kalapos nacscsága még drágájja a tojást. Hogy a kosz enné le a kalapját. Ismertem, mikor még kartonkendőre se tellet neki, most meg már két tojást is kalapba jön vásárolni, cseléddel. Oszta még drágájja Bezzeg aszt nem nizi az ujságba, hogy Cürückbe másfél fillért is alig adnak a pinzünkirt, oszt kéne neki tojás.

— Mi az lelkem, maga is drágájja. Hát aszt hiszi, hogy a tyuk ingyen tojja. Mi az, még azt mondja, hogy igen. Hát kiveszi neki aszt a drága élelmet. A szemeten is elkapargál? Hát csak kapargáljon maga is a szemeten. Mit jön akkor a piacra, ha nincs pize. Menjen innen, mer ugy hozzá vágom ezt a tojást, hogy arrul kódul. Nizze meg az ember, csak a mirget kell itt nyelni.

Enyhítő.

Biró: Maga egy zsák lisztet lopott el. Mit mond enyhítőnek?

Cigány: Ázst, kirem sipen, hogy a tebbi zsákot, pedig sok volt, mind ott hágytám, egytől-egyig.

Színházi pletykálkodás

A színi évadot jóval korábban kezdte meg Kardoss Géza. Nyilván úgy gondolkozott, hogy ki korán kezd, aranyat lel. Jól is megy a színház. Minden este telt ház van, habár tavaly is telve volt a színház — székekkel. Csak persze nagy különbség, hogy ülnek-e azokon a székeken, vagy nem.

A Halassy párt tüntető szeretettel fogadta a debreceni közönség. Lám, még a drámai előadásokon is telt házat vonzanak.

Rácz Ada nem jött vissza. Ezt örömmel veszik tudomásul a komoly elemek. Kálmán Manczi az utóda, kinek Győrben volt szerződése, de cseréltek Rácz Adával, kinek nem volt tanácsos visszajönni.

Szalma Sándornak Debrecenhez való ragaszkodása nem oly „szalma“-láng. Ismét visszatért, sőt a szünet alatt magára vett néhány kilót. Most már nem oly száraz, mint a szalma.

Női sugó van a társulatnál. Az igazgató eltalálta, hogy a nők még is csak jobban tudnak sugni, mint a férfiak. És amit sugnak, azt csak egy ember hallja, nem az egész közönség. Ugy is kell. Így van ez rendén.

Kardoss Géza igazgató keresztül menve súlyosabb természetű betegségén, orvosai tanácsára teljesen szakított az alkohollal, bár azelőtt ő sem vetette meg a jó bort, most egy kortyot sem iszik. Müller Mátyás kárnagy és Altmann gazdasági titkár azonban ajánlkoztak, hogy szívesen helyettesítik az igazgatót, ha borról van szó.

Mátrai, a Postás fiu és a huga című darabban nagyszerűen alakította Pityke Pál szerepét. Másnap egy színházlátogatótól kapta a következő levelet:

Kedves Mátrai ur! Gratulálok! Mióta nadrágot viselek, olyan Pitykét nem láttam, mint ön.

Két fiatal debreceni ujságíró Béber és Maizner megalakították már a Kálmán Manczi pártját. A pártalakítás előmunkálata szépen folyik, csak még a keresztlevéllel van egy kis baj. No, nem az ujságírók keresztlevelével.

Sóhaj.

*Én szeretem az elmúlt napok álmát,
Én szeretem a szenvedést negyon,
Én tudom a szerelem értékét,
— Ez nagy vagyon!*

*Én szeretem a kacagó madárkát,
A rózsát, melyet összetört a nap.
Én szeretek minden álmot,
— Mert nem szabad!*

*Én szeretem a gyötrő könyhullást is!
... a szenvedést, bus könnyeimen át...
Én szeretem a szívetverző vétket;
... s az éjszakát...*

ifj. Radványi Sándor.

Állatmese.

Két bakkeeske szembetalálkozik egymással.

Térj ki nekem, ha mondom! — szól az egyik.

Sneiderekri, már régen ki vagyok térve, válaszolja a másik.

— Pöcei ur, magát mindig nagyszakállal, szőrösen kell látnom. — Miért nem borotválkozik?

— Uram, hithü zsidó vagyok tartom magam a parancsolathoz: „Ne csinálj magadnak faragot képet!”

Kalapok tisztítását,

vasalását és javítását
elvállalom. — Használt
kalapokból ujakat
::: készíték. ::: :::

Beliczay

kalapos, Piac-u 38,
a fő-posta mellett.

Civisek a Bikában.

— Óvasta az ujságba sógorom, hogy csupa zsidónak adtak buzára kiviteli engedélyt, azok az izmaeliták meg ócsón összevásárolták tüllünk, oszt két áron eladták a nimetnek, meg a franciának.

— Ki csináta azt sógorom?

— Hát így óvasom sógorom, hogy a földművelési miniszteriumba kapták az engedélyt.

— Pedig hát ott a mi emberünk van sógorom, Nagyatádi.

— Ugy van sógorom. De már én csak úgy látom, hogy megváltoztatta a nevit *Groszatádira*.

— Lehet benne valami sógorom

— A sógor asszon ujfent rosszat álmodhatott az iccaka sógorom, mer hogy máma a kenyir piacon tanálkoztam vót vele, hát látszott rajt' hogy mirges.

— Mogszokja az egyformaságot az ember sógorom. Aztat hiszem sógorem, hogy nem szóltam semmit.

Csalogány.

A láncos fia megakadt ezen a szón:

A csalogány...

— Tate, mondd, mi ez? (és tagolva olvasni kezd)

a... csa... lo...

De még be sem fejezte a gyerek, az apja, aki a csalásra gondol, közbe vág:

— Az egy bolond hal:

— De tate, — mondja a gyerek — itt ez áll:

„a... csa... lo... gány...
re... pül... és... é... ne... kel...”

— Nu,? — mondja az apja, — hisz ezért bolond.

Kellemes és kellemetlen kérdések.

▽▽▽▽

E rova-
ban köz-
lőneként
az várt-
ja a fű-
lősséget,
aki el-
vassa.

▽▽▽▽

Mondja, kedves városi tanács, a Csillag utca talán fölmentést kapott az utadó befizetése alól s ezért nem tartja érdemesnek a 111. és 113. számú házak előtti járdát kijavíttatni. (Igaz, még több helyen is rossz.) Pedig jó lenne megnézni, mielőtt valakinek eltörik a lába, vagy más becses testrésze.

Mondja, Tóth gépész, a Nyugati utcáról, még mindig az a nótája: „Minek a szőke énnékem, mikor én a barnát szeretem”? Egy kíváncsi.

Mondja, kedves Kollár Jancsika, maga mindig szív nélkül tér vissza Győrbe? Kérdi Vica.

Mondja, kedves Rác Antal ur, újabb az a nótája: „Minek a szőke énnékem, mikor én a barnát szeretem”? Kérdi egy szőke.

Mondja, kedves Nagy Ernő ur, Hajdunánásról, igaz, hogy Rex mester szerelmet suggerált bele s most már feloszlik az aggleény klub? Kérdi a pénztárnokja.

Mondják, kedves W. leányok, tanulmányozták-e már, hogy a debreceni, vagy a fehértói fiuknak van-e szebb kék szemük? Kérdi Debrecenből egy leány.

Mondja, kedves Kéri Lajos, Derecskéről, talán a pepita-nadrággal és a pepita-sapkával akar hódítani? Kérdik a honnlevők.

Mondja, kedves M. P. a Barbócz gyógytárból, igaz, hogy maga vette át a K. Tóni bácsi házasságközvetítő irodáját? Kérdeszi két jómadár.

Mondja, kedves Nagy Ernő ur, Hajdunánásról, igaz, hogy örül a Feri barátja lecsuszásának, mert így megalakul az aggleény klub? Kérdi egy aggleány.

Mondja, kedves T. Manczi, a Cserepes utcából, mit nyert a Téglás kertben, piros csizmát, vagy szivet és melyiket szeretné: a csizmát, vagy a szivet? Amelyik jobban tetszik. Kérdi egy, akinek már van szive.

Mondja, kedves Fodor Pityuka, Hajdunánásról, igaz, hogy cséplés után a Doberdóra megy fütőnek? Kérdi egy jó barátja.

Mondja, drága Brüll Samu, fogász mester uram, önnek már Szilágysomlyó is külföld?

Mondja, kedves Jakics Feri, Derecskéről, miért nem köszön maga a lányoknak, talán fél, hogy leesik az aranygyűrű az ujjáról? Kérdik a lányok.

Mondja, kedves Varga Bandi, kéményseprő segéd ur, Hajdunánásról, mikor csolnakázik megint Hajduböszörménybe leánynézőbe? Kérdi egy kis varrólány.

Mondja, kedves Szabó Károly cipész segéd ur, a Dégenfeld térről, igaz, hogy jó az öreg fának az árnyékába huzódni?

Mondja, kedves Tőke Lajos, az ifjusági kör elnöke, Püspökladányból, tudja már maga azt, hogy a jövő választáson Daróczi Ferenc akar elnök lenni, ahogy mondja, lóháton? Kérdi Bözsike.

Mondja, kedves Dobrovits Ede, szabó segéd ur, igaz, hogy maga minden este jár ahhoz a Csapó kúthoz, ahol vizum helyett csak vizet kap? Kérdi Spitzer Jenő.

Mondja, kedves Tóth Gábor, ugyis, mint Hajdunánás komenciós csizmadia művésze, — igaz, hogy mióta plére csuszott, azóta nótára veri a cipőbe a szeget?

Mondja, kedves Steiner József, kereskedő segéd ur, Hajdunánásról, miért leskelődött a Rózsika ablaka alatt pünkösöd első napján? Kérdi, aki észrevette.

Mondja, kedves Rác Antal ur, melyik kis lánynak festette azt a szép tájképet? Kérdi egy szőke lány.

Mondják, kedves Tőke Lajos és Bojtor Sándor, gazdálkodó ifjak Püspökladányból, Daróczi Ferenc azért haragszik magukra, hogy kevés bált csinálnak? Kérdi egy roszkatag lóca a sarokból.

Mondja csak, szép Winkler Béla, a Csapó utca 23. sz. alatti italmérésből, melyiket szeretel már jobban: a pálinkát kimérni, vagy az ajtóból szeretetre méltó mosollyal a lányokon végignézni?

Mondja, kedves Csiki Kálmán pincér ur, mikor veszi már át a Hungáriában a főpincér teendőit? Vagy csak szeretné? Kérdi Csicsóné.

Mondja, kedves dr. K. M., köz-kórházi főorvos ur, ugy-e nem igaz, hogy oly nagy nőgyűlölő? Kérdi a Mohamedhez igyekvő „hegy”.

Mondja, kedves Fejánka művész ur Nánásról, hányat lépett a Bocskay szálloda lépcsőjén lefele jövet, vasárnap este? Kérdi az olajmécs.

Mondja, kedves és kedvetlen Hári Károly és partnere, nem gondolják azt, hogy nagyon szép volt a vasárnap este a Munkás Otthon színpadán?

Mondja, kedves Kálmándy József ur, igaz, hogy maga csak a labdát szokta felfújtatni az USE-nak és mégis azzal dicsekszik. — hogy a legjobb gólt rugja? Kérdi Klein Lajcsi.

Mondja, kedves Csiky Kálmán pincér ur, igaz, hogy a Csicsogó fennsíkron meglovagolta a Bugyi Sándor „Gyömbir” lovát? Kérdi egy kofa.

Mondja, kedves Keserü Kálmán, fodrász segéd, mikor viszi el a csomagot a Lajos utcába?

Mondja, kedves „Nagykálló és Vidéke“ hetilap szerkesztősege, nem tudják, hogy nyugtával dicsérik a napot? Kérdi a legyőzött USE.

Mondja, kedves Oharril Dezső kertész ur. Hajdunánásról igaz az, hogy f. hó 14-én megtanult szerelmet vallani? Kérdi, aki szeretne tanulni.

Mondja, kedves Orosz Géza ur, a jelenkor új Scherlok Holmes, milyen bűnügyben nyomoz most? Kérdi Nick Carter.

Mondja, kedves K. Mimike, a barnának kiadta az utlevelet? Kérdezi a Falu rossza.

Mondja, kedves Grósz Lajos, Hajduhadházzról, igaz az, hogy maga a csárdás király?

Mondják, kedves NSE játékosok, miért nem ették meg az adott vacsorát. Talán félték, hogy dugót kapnak vacsora helyett. Kérdik a jól lakott USE játékosok.

Mondják, kedves NSE játékosok, miért nem hoztak zsákot maguknak? Talán bedültek a Nagykálló és Vidéke lap biztatásának?

Mondja, kedves Kun Sándor tüzőltó ur, kinek vitte vasárnap délebben a vásárfiát a Csapó utcába, piros szalaggal átkötve és oly nagy sietve? Kérdi, aki látta.

Mondja, kedves Kovács ur, a Rákóczi utcából, mint főcipész mester, miért olyan büszke? Talán azért, hogy bajusza nincsen? Kérdi, akinek van.

Mondja, kedves Hajolnihadházi Bühes ur, igaz, hogy maga kezdte meg az olcsósági hullámot az italok közt? Kérdi egy vendége.

Mondja, kedves Grósz Ferenc kereskedő segéd ur Hajdunánásról, igaz, hogy még mindig nem fizette be a tagsági díját a Dobó körbe? Kérdi egy kis bamma leány.

Mondja, kedves Kórizs ur és tisztelt barátai Püspökladányból, a kedd esteli előadáson mi érdekelte magukat jobban, a hegedűművészno játéka, vagy a friss kolbász, melyet a játék alatt olyan jóízűen ettek? Kérdi, aki megkivánta.

Mondja, kedves Szabó Mihály ur a Homok kertből, igaz az, hogy maga találta fel a Hatvan utca 230. sz. alatt a higiénikus gázforrást? Kérdi egy gázforrás-kutató.

Mondja, kedves Gelberger, órás és ékszerész ur Ujfehértóról, mióta visel fekete szemüveget, talán mióta csizmát árul az órás üzletben? — Kérdi Cikk Klein és Slosszer konkurensok.

Mondja, kedves Kiss J. ur, a nánási Hangyából, igaz, hogy maga is tagja lett a Dobó körnek? Kérdik a fiuk.

Mondja, kedves magyeszü Médi ur, Hajdunánásról, igaz-e, hogy a 7. emeleten lesz majd a halhizlaló tó? Kérdi egy kíváncsi.

Mondja, kedves Dankó Samu ur Kisvárdáról, a szerelemben a megöszülés mennyi időre jött meg magának? Kérdi a szöke.

Mondja, kedves Deutsch Sanyika Püspökladányból, mióta lett maga a „Hosszu, kacskaringós, sitergő istennyila“ tudósítója? — Kérdi: „igenis nem“.

Mondják, kedves Kovács István és Baranyi Dániel Püspökladányból, miért tetszik maguknak az a nóta: Kinek nincsen szekere, gyalog megyen Pestre? Kérdi a gyalogut.

Mondja, kedves nagykálló sport Egylet vezetősége, miért akarják az USE játékosokat lepedőben hazavitetni? Csak tán nem azért, mert az USE olyan csodamódra bedugózta az NSE-t?

Mondja, kedves Glück fakereskedő ur, szokott ön a Bethlen utcába is fát szállítani? Kérdi egy öreg barátja.

Mondja, kedves Halász Antal, Csokonai színházi tűzoltó ur, igaz az, hogy maga nyárára kiadta a színház környékét legelőnek? Kérdi egy bacsó.

Elégedetlenség.

— De hát tulajdonképpen mi nem tetszik neked a menyasszonyodon?

— Csak az az egy, hogy éppen nekem kell elvennem!

Az igazságról.

Az igazság sokszor alszik,
S nem csodálok, nem biz én:
Milljom ember örül ennek
E veterán földteken;
Ha felébred elaltatják,
Hogy ne tudja a valót,
S ez sikerül nekik szépen,
Mert vernek a pénzverdében
Számára jó — aitatót!

Paplan-varrodámba

uj fehér vatta érkezett.
Selyem, glott, kasmir
paplanok kaphatók és
megrendelhetők. Pchely
és gyapju paplanokat készítek. Alakító, frissitek.

Öcsk a vattát, paplanokat veszek.

DEBREZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

A debreceni zsidó gimnázium megnyitása.

A napi lapok hírül adták, hogy Debrecenben megnyílik a zsidó gimnázium. A megnyitás fényes keretek között zajlott le. Felhangzott a megnyitó ünnepségen a „Hazádnak rendületlenül“, de az új iskola szellemének megfelelően, így: Hozádnak rendületlenül.

Az intézet igazgatója Kardos Albert, a Csokonai kör főtitkára lesz, aki megnyitó beszédében arra mutatott rá, hogy mennyivel többre vitte volna Csokonai Vitéz Mihály, ha zsidó gimnáziumba járt volna a kollégium helyett, ki ebben az esetben hírneves költeményét így írta volna meg:

Drága kincsem dollárocskám,
Hosszra menő szokolocskám,
Érted halok, érted élek,
Magyar pénzzel nem eserélek.

Több értékes tanár-erőt sikerült az intézet számára lekötönni. Így:

Ullmann Salamon elő fogja adni a szopsz-cukorka tant, különös tekintettel a románokra, Freund Jenő a fajvédelmet, a debreceni korzón.

Króh Vilmos a hirtelen meggazdagodás titkát.

Márk Endre a zászlóhajtogatást mutatja be a zsidóság előtt.

A többi tanárok benevezése most van folyamatban.

ANTALFY JÓZSEF

könyv-, mű-, zenemű-
és papirkereskedése:
Szent Anna-u. és
Varga-utca sarok.
□ Legjobb bevásárlási □
forrás! Menjünk oda!

Tanács.

— No ügyvéd ur, az áldóját, most adjon valami jó tanácsot! Tinót vöttem a vásárban, aztán amint vezetöm hazafelé magam után kötélen, hát valami gazembőr nem levágta a kötelet, a tinót mög elhajtotta! Most mongya mög, mit csináljak, ha okos embőr!

— Könnyű a dolog nagyon: máskor, ha tinót vezet kötélen, ne maga után, hanem maga előtt hajtsa!

Tova tünt álom.

*Siratok egy csodaszép, boldog eltűnt álmot,
Pedig tudom nem érdemes.
Felejteni kén' a multat vele együtt mindent
És nem vagyok erre képes.
Egy nagyon szép álom volt, de csak egy [oly] álom.*

*Mi eltűnik, száll' semmi más,
Miből nem marad egyéb, mint emlék — [zokogás.]*

*Nem! nem volt szó soha csókról, ölelésről
Az egész egy pár szóból állt,
Egy pár sokat ígöző, gyönyörű tekintet,
S néhány sóhaj, mi messze szállt.
Oh és mégsem tudom mindezt elfelejteni,
Hasztalan is próbálom,
Hiába sírok, zokogom egyre szüntelen:
Álom volt, Csak egy álom.*

F. Honka.

Az okos madár.

Madarak betanításáról volt szó egy társaságban.

— Nekem olyan okos kanárim van — mondá egy öreg ember, — hogy csak füttyenteni kell neki és azonnal a fejemre száll.

— Szép biz ez, — mondá egy fiatal ember, — nekem is van kanárim, okos is, szelid is, rá is száll a tenyeremre, a vállamra, de már a fejemre nem!

— Oh, azt bizonyosan tökbén fogták! — válaszol az öreg ur.

Dupla vásár.

Összegyűlt a d...i vásár. A kisbíró, aki a vásárt hirdette egy sátorban, a Laczi-pecsenyét ugyancsak nyakon öntözte borral s újra neki állt a dobolásnak.

— Miért dobol másodszor, Pali bácsi? — kérdezték tőle, — hiszen egy vásárt már megnyitott.

— Igen, de én kettőt látok! — felelt a jól beborozott kisbíró.

Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO“-HOZ.

DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZAM ALATT.

Avárosházzal szemben.

Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o

Jó szívü.

— Nagyon szimpátikus ember volt ez a szegény Kovács.

— Ugyan mi tetszett rajta?

— Egyszer kértem tőle kölcsön két hétre száz koronát és egy hét múlva meghalt.

Anekdóták.

Mondva csináltatta, mint a bodókováraljai ember a csizmát. Csizmát vett Szántón 7 pengő forintokért, persze a régi jó világban, a bodókováraljai ember. Hosszas alku után nagy nehezen kifizette a csizmát, felöntött egy porció pálinkát s azután vállra csapta az új pár csizmát és ballagott hazafelé.

Mikor már közel járt haza, akkor jutott eszébe, hogy ő nem mondva csinált csizmát vett. — Megvakarta a füle tövét és szépen visszaballagott Szántóra. Beállít a csizmás sátorba és azt mondja a csizmadia mesternek:

— Majszter ur! Elfelejtettem megmondani, hogy a csizma mondva csinált legyen. A mester azonnal észhez kapott. Viszszavette a csizmát, de néhány perc múlva újra csak visszaadta:

— Nohát, mondva van csinálva a csizma, de így többet kóstál egy pengő forinttal!

Az atyafi elővette a zacskót s lenyomta a forintot. A jó vásár öröme két porció pálinkát öntött a garatra és dalolva ballagott Bodókováraljára.

Szólásmondássá vált azóta a mondva csinált csizma és ha valaki hasonlatos bolond vásárt csinált, azt szokták róla mondani: „Mondva csináltatta, mint a bodókováraljai ember a csizmát”.

Az igazi ok. G. K. főgimnáziumi tanárral sokat tréfálkoztak elálló fülei miatt.

Egyszer aztán megunt a tréfát és így tört ki belőle a keserűség:

— Azt hiszitek, hogy én ilyen fajta fülekkel jöttem a világra? Dehogy! Mikor Zircen ujoncnövendék voltam, megfájult a felső fogsorban az egyik zápfogam. Az apróra termett udvari borbély nem ért fel a fájós fogig, azért fejtetőre állított és foghuzás közben rálépett a két fülemre, hogy annál biztosabb legyen a siker. És azóta állanak úgy el a füleim.

Hozzá!

*Ó ne hidd, hogy a szívem neked adtam,
Icácskád azért boldogtalan s bus maradt.*

Ó ne hidd, sir utánad szívem, lelkem;

Eltudtalak feledni édes könnyen,

Arcomon nem látszik bánat,

Mindég kacagva néz utánad.

A csókod könnyen feledtem el.

Egy lány tud feledni, ha kell.

Óh ne hidd azt, hogy vár a szívem,

Már eltemettem minden reményem.

Óh ne hidd, hogy az a nóta kedvencem

Néha . . . néha . . . visszatérnek

S néha úgy feldobog a szívem.

Annál inkább éneklek el

„Nem igaz, hogy szerettelek!”

CICA.

„Meteor” mozi.

Bocskai-tér 10.

Ma, vasárnap, szeptember hó 11-én:

A Brixtoni keselyü.

Amerikai világláger III. rész.

I. rész: **A repülő fátum.**

6 felvonásban.

Előadások kezdete d. u. 3., 5., 7. és 9

órákor. — Jegyelövétel d. e. 10 órákor. —

Helyárak: páholy 16 K, fenttartott hely

14 korona I. rendű ülőhely 12 korona.

II. rendű ülőhely 9 K, III. r. ülőhely 6 K

Legjobb szépítő szer:

Ártatlan szív,
Rendes gondolkodás,
Üde kedély,
Helyes beszéd,
Természetes magaviselet,
Tiszta lakás,
Szorgalmas munka,
Friss víz,
Mérsékelt sport,
Szabad levegő,
Minél kevesebb udvarló.

Gyöngy.

Kedélyeskedés.

Szabómester: Uram, már húszonötödöszer kérem öntől a ruhakontójának kiegyenlítését, reménylem, most már kifizeti?!

Díjnok: Hohó, 25-ször? Akkor nem fizetek, hanem jubilálok.

Kinek mi a nótája.

A „Villám” saját külön, mindennéven kiküldött tudósítója nyakába vette a városokat, hogy megtudja: kinek mi a nótája. Tudományos kutatásai eredményéről folytatólagosan itt számol be:

Csiky Kálmán pincérnek.

„Szerettem, csalódtam, üsse kö . . .”

Lőrinczy Jóska bogarásznak.

Száz itce bort, ide az asztalra . . .

Pesti Jankónak

Meg'nt üres minden üveg hej pedig,
[hogy ihatnám.]

Barbócz Lajos Szoboszló.

Csak egy kislány van a világon . . .

Vagy:

Vasut-utca ha rajtad végig megyek.

Révész József.

Ahogy én szeretek, nem szeret úgy senki.

Vagy:

Ne haragudj édes anyám, . . .

Minden jókedvű ember terjeszti a „Villám”-ot.

A jó barát.

— Miért akarsz, hogy
Lacinak a te kedvéért
száz koronát kölcsön-
özzek? Tán lekötö-
leztette vagy?

— Szó sincs róla, de
ha tőled nem kap, ok-
vetlenül hozzám fog fordulni.

Egyszerű.

András: Számónyi csak tucc?

Pali: Dehogyan tudok!

András: Haát akkó, hogy iis
akarsz számadó juhász lenni?

Pali: Hát csak úgy, ha meg-
fogadnak rá.

Műfestészet.

Nem kevés ambíció, szaktu-
dás és fáradhatatlan vasakarát
kellett ahoz, hogy műfestésze-
temmel ott álljak, ahol most va-
gyok. A jelenkor igényeit nem-
csak kielégítő, hanem messze
túlszárnyaló specialitásokkal
igyekszem gazdagítani. Műfes-
tészetem sorozatában elfogar-
dom a következő megbízatásos-
kat: Kappanhangok, Nap, Hold
és Csillagok átfestését eredeti
színre, mert hiszen azt már
mindnyájan tudjuk, hogy nem
igazán sütnék, továbbá plafon-
mázolást és festést a nagy le-
gellőn, elsárgult falombokat ten-
gerzöld színre, elhalványult
vagy elhasznált öreg szatyoro-
kat indigó kékre, valamint foto-
grafiák átfestését sima zöld szí-
nűre s ugyancsak a Vörös ten-
gernek azt a jelenetét, melyben
Faraó emberei már a vízbe fu-
ladtak stb. Tekintettel festőlét-
ráim kevés létszámára, kérem
a rendelőt, a Nap, Hold és a
Csillagok átfestésére vonatkozó-
lag — hogy létrát, körülbelül a
magasságnak megfelelőleg utal-
jon számomra. Sötét bordó fel-
legek átfestésére levelezőlap-
hívásra megyek.

Cím:

Műfestészet, Nánás.

Vagy úgy?

Urnó: Erzsók, maga nagyon
sokáig volt a piacon.

Szakácsnő: Semmi sokáig, —
csak amíg bevásároltam, a cuk-
rászdában egy fagyaltot meg-
ettem s a divatlapot átnéztem.

Az alvó kertész.

— Semmiházi! Te itt alszol,
ahelyett, hogy dolgoznál! Te
nem érdeled, hogy a nap rád
süssön! — pirongatá a földesur
a hűvösön alvó kertészlegényét.

— Magam is úgy hiszem — fe-
lelé ez — és éppen azért feküd-
tem az árnyékba.

Poézis és próza.

A hölgy (költői hangulatban):
Nemde, nagyszerű ez a nap le-
nyugvása? Ezeket a piros, zöld
és arany csikokat csak a tér-
mészet tudja rajzolni!

A férj: Igen, kedvesem, a lát-
vány valamire emlékeztet; most
hamarjában nem tudom: husog
szalonnára, vagy pedig egy táj
fölszeletetelt vörös hagymára?

Szerkesztői üzenetek.

Dereoske. Ha az illető asszony leest
a malomba a tolókoszról, afelett nincs ok
a viccelésre.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Nyugalomba
vonuló ref. püspök elvállal-
kását és köpenyegfordítá
sokat.

Munkanélküli
szabómester, a jövő évi
lisztadag, esetleg a vagyon
adó kiszabásához ajánl
kozik.

Waggon lakók
figyelmébe!
A szivemben lévő butoro-
zott lakás azonnal kiadó
mivel a lakója hirtelen fel-
mondás nélkül eltávozott.
Ugyanott eladó egy fakép,
amelynél itt hagytak. Párt-
fogást kér: Cs. K.

Hajdunánás
város szerelmes ifjúságának
tudomására adom, hogy
szeptember hó 15-én a Dobó
lapon országos kongre-
szust tartunk. Tárgy a
következő: Nagy Ernő le-
mondása folytán új titkár
választása, vám tarifa meg-
állapítása, az aggleány
clubb áthelyezése, sorsolás
utján 4 tag megnősülése,
Nagy Pali zenész urnak a
zenekarba való felvétele.
Gyűlés után vacsora, va-
csora után tánc, tánc után
számár futtatás, azután le-
pény evés. Fodor Antika
tart díjbirkozást Baksi Pe-
tivel. Verseny-uszás egye-
sült erővel.

Üzlet megnyitás!

Van szerencsém a n. é.
közönség szives tudomására
hozni, hogy Hajdunánáson
elsőrendű

cipőjavító műhelyemet

megnyitottam. Miután sike-
rült tudományomat volt ta-
nitómesteremtől elsajátíta-
ni, jelenleg elvállalom fol-
tok rakását bármily nagy-
ságban, rendlize és szabad
kézzel, ugyancsak cipők és
csizmák gányolását, sarkok
bontását arató bocskorok-
ról, cipők és csizmák átvik-
solását, elhasznált ócska
cipőket ujakká fércelék és
átvasalok. Kérem a n. é.
közönség szives pártfogá-
sát. Ugyanitt egy 6 gimná-
ziumot végzett fiu tanuló-
nak felvétetik.

Tisztelettel: **Elmegyi András.**

cipő és csizma besavanyító
intézete.